

Ke genezi textu *Medorka*

Martin Machovec

m.machovec@seznam.cz

Bezpochyby jen u málokterého literárního díla, ať prozaického, ať básnického, vyšeďšího u nás v samizdatu v rozmezí let 1948–1989, lze tak podrobně dokumentovat jeho textovou genezi, zkoumat je textologicky, tak jak je to možné v případě Placákovy prózy *Medorek* (snad opravdu lze o tomto textu pojednávat jako o svého druhu románu, jak zní podtitul, resp. žánrové určení ve 2., 3. a 4. samizdatovém vydání, ovšem o románu tzv. experimentálním, což však v první čtvrtině jednadvacátého století může — na rozdíl první čtvrtiny století dvacátého — znamenat téměř cokoli).¹

1 Literárněvědných studií a kritických reflexí o *Medorkovi* je již řada a v některých z nich jsou rovněž diskutovány možnosti žánrového zařazení tohoto textu. Tyto studie a kritiky se většinou týkají až knižně, resp. tiskem vydaného díla, jen pár reflektuje ještě vydání samizdatová, žádná nepřihlíží k přípravným textovým souborům. Tak ve výběru a v přibližné chronologii: František Kočka [Martin Machovec]: *Medorek*. Značně opožděný ohlas stejnojmenného prozaického díla. *Revolver Revue* 6, 1987, s. [194–196]; Eva Kantůrková: Karel Medor, hrdina naší doby? *Kritický sborník* 8, 1988, č. 2, s. 41–51; -kv- [snad Vladimír Karfík, jehož registrovanými šiframi jsou však jen K., k., kar., í, o., vk.]: Boží prostota? *Kritický sborník* 8, 1988, č. 3, s. 55–56; Milan Jungmann: Mimořádná prozaická prvotina. *Obsah*, leden 1989, s. 90–97. Tiskem in týž: *Průhledy do české prózy*. Evropský literární klub, Praha 1990, s. 110–115; Martin Machovec: Petr Placák: *Medorek* (1985). In: *Český Parnas. Literatura 1970–1990*. Galaxie, Praha 1993, s. 300–304; Martin Pilař: Petr Placák: *Medorek*. In: Blahoslav Dokoupil — Miroslav Zelinský a kol.: *Slovník české prózy*. Sfinga, Ostrava 1994, s. 304–306; Ondřej Hausenblas: Placákův *Medorek* jako čin lingvistický. *Naše řeč* 77, 1994, č. 1, s. 6–13; Martin Machovec: Kterak komerční moloch postupně sežral jednu z nejznamenitějších kapitol *Medorka*. *Kritická příloha Revolver Revue*, č. 10, 1998, s. 55–57; Martin Hybler: *Placákův Medorek a co s ním*. In: Petr Placák: *Medorek (anonymní román)*. Plus, Praha 2010, s. 235–244; Kamila Míková: heslo Petr Placák. In: Pavel Janoušek a kol.: *Slovník českých spisovatelů od roku 1945*, díl 2, M–Ž, 1998, s. 230–231; online jakožto *Slovník české literatury po roce 1945* <[http://www.slovníkceskeliteratury.cz/showContent.jsp?docId=1101&hl=petr+plac%C3%A1k+](http://www.slovníkceskeliteratury.cz/showContent.jsp?docId=1101&hl=petr+plac%C3%A1k+>)>.

Rovněž online je k dispozici i několik diplomových prací, pojednávajících mj. též o *Medorkovi*; v nich je text zkoumán hlavně z naratologického hlediska. Pozoruhodné jsou zmínky Josefa Švoreckého o *Medorkovi* v soukromém dopise Václavu Havlovi, dat. „2. června 1989“, v němž se jedná o tituly připadající do úvahy k vydání v exilové edici

Dílo vyšlo v rozmezí let 1985–1989 čtyřikrát samizdatově, a to v různých variantách (případně verzích, zásadní rozdíl mezi těmito dvěma označeními v literárněvědné terminologii není podle mého názoru zcela zřejmý), po roce 1989 třikrát tiskem (zde už jsou textové rozdíly velice malé), ale kromě toho jsou v LA PNP archivovány tři, potažmo čtyři textové soubory přibližně z let 1982–1985, převážně strojopisné, ale všechny s mnoha autorovými rukopisnými opravami, doplňky, vsuvkami a ovšem i škrty (dva z nich kromě toho obsahují i rkp. marginální komentáře a návrhy oprav — v pořadí první jsou od Pavla Reisenauera, druhé jsou od Martina Machovce, takže na samostatnou studii by stačilo zjišťovat, co z těchto připomínek, které si tehdy autor nejdříve od Pavla Reisenauera a pak od Martina Machovce vyžádal, bylo v další textové variantě *Medorka* zohledněno, co nikoli).

K dispozici máme tedy celkem **deset textových celků, které nejsou totožné**, takže k případné komparatistické sondě přímo vybízejí.

Bez celkového nadpisu či titulu jsou ony „přípravné“ tři soubory (či čtyři, neboť v chronologii druhý z těchto textových souborů je archivován ve dvou průklepech, přičemž jeden z nich obsahuje zmíněné rkp. marginálie od Pavla Reisenauera, druhý zase mnoho oprav autorových, nejen rukopisných, ale jsou zde vloženy celé strojopisné stránky s pozdějšími variantami různých pasáží). Tyto soubory také nejsou datovány, ale napsány či různě sestavovány, jak již výše poznamenáno, byly zřejmě v rozmezí let 1982–1985, byť některé jejich části mohou být ještě starší (sám autor datuje např. separátní list strojopisu A4 s nadpisem *Svačina* již rokem 1981, přičemž údajně šlo o jeden z tematických, dějových „kadlubů“, od nichž se posléze fabule celé prózy začala odvíjet). Označujeme je tedy — *sit venia verbo* — jako „*Ur-Medorky*“ (dále UM1, UM2A, UM2B, UM3).

Následují samizdatová vydání: 1. z roku 1985 (mimo edice, vlastním autorovým nákladem, se čtyřmi linoryty Reisenauerovými, 194 paginovaných s. A4 + tit. list); 2. 1986 (edice Mozková Mrtvice, na obálce reprodukce obrazu od Viktora Karlíka, 269 paginovaných s. kvartového formátu + 4 nepaginované; v tiráži mylný údaj o paginaci a mylně uvedeno, že jde o 1. vydání); 3. 1987 (Edice Expedice, 216 paginovaných s. 15 × 24 cm + 1 s. s tiráží); 4. 1989 (edice Pražská imaginace, 247 paginovaných s. A5). Označujeme MS1, MS2, MS3, MS4.

Tři tištěná vydání (1990, 1997, 2010) jsou dále značena M1, M2, M3.

V příloze otištěné konkordance jsou jen provizorním náčrtem, jenž snad jednou, podrobněji rozpracovaný, poslouží detailnějšímu textologickému srovnání. Jde o soupisy názvů kapitol, přičemž u samizdatových a tištěných vydání byly identifikovány rovněž kapitoly, které byť obsahově zcela či alespoň částečně totožné, mají různé ná-

68 Publishers (kopie uložena v archivu Čs. dokumentačního střediska): [...] četl jsem *Medorka* aj. texty, které Vy i Eda a jiní doporučujete. Ten *Medorek*: lidé, kterým jsem to dal tady přečíst, všichni se shodují na tom, že je to talentovaný text, ale potřeboval by důkladnou redakci, a patrně i zkrácení. Já si myslím, že redakci to potřebuje — to ale potřebuje každý text [...] *Medorek* je text, který jak víte, je tzv. náročný (tj. nikoli tradičně realistický) a tzv. problematický (v dialozích padají hovna a prdele jak krupobití). Chce to čtenáře, kteří pro tohle mají pochopení [...] Přitom *Medorek* se nedá srovnat s *Pelcovým*: *A bude hůř*. To byla sice značná nemravnost — if you know what I mean — ale zároveň text naturalisticko-realistický, tedy neskýtající žádné čtenářské potíže [...].

zvy. O konkordanci v pravém slova smyslu vlastně nejde u soupisů textových částí souborů UM1, UM2, UM3, neboť zejména v první a druhé textové verzi (UM1, UM2) ještě řada pozdějších kapitol ani žádné názvy nemá, některé části zde graficky, tj. novou stránkou, mezerou či alespoň novým odstavcem oddělené od ostatního textu se zase později kapitolami nestaly, jiné kapitoly později vznikly jako doplňky či v důsledku rozdělení původních textových celků, ještě jiné byly zcela škrtnuty, v dalších textových souborech už nejsou.

Zde je tedy předběžně „zmapován“ terén velmi nejistý; v soupisech jsou v [hranatých] závorkách tištěny začátky, incipity jednotlivých textových částí, které jsou bez názvů, případně doplňkově i těch s názvy, které byly posléze změněny; v soupisech samizdatových vydání a M1 následuje za názvy kapitol v hranatých závorkách jejich číselné pořadí; *kurzivou* jsou tištěny názvy dopsané do strojopisu autorovou rukou, přičemž ovšem občas jde o celé rkp. pasáže do strojopisu připsané či na volných listech přiložené; dále v /lomených/ závorkách jsou různé dodatečné informace, též ojedinele číselné pořadí kapitol se stejnými názvy v jednom souboru; přeškrtnuty jsou názvy (či jen jejich části) původnější, v pozdější variantě se již nevyskytující.

Přiložené konkordanční soupisy jsou tedy málo podrobné, ale i tak z nich lze vyčíst aspoň dvě skutečnosti:

- A) Třetí z „verzí přípravných“, tj. UM3, je co do počtu a názvů kapitol skoro shodná s první a druhou verzí samizdatovou, MS1 a MS2 (ty dvě se od sebe liší jen v pár maličkostech, opisovačovi pracujícímu v r. 1986 pro edici Mozková Mrtvice byl tehdy zřejmě předlohou Placákův autorský samizdat, tj. MS1 z r. 1985, jenž neobsahoval žádné dodatečné autorovy opravy, takže ony malé rozdíly lze patrně přičítat jen opisovačově nepozornosti, nikoli autorově či editorově záměru). UM3 má 103 kapitoly + 5 textových částí bez nadpisů; MS1 a MS2 mají shodně 97 kapitol + 5 textových částí bez nadpisů, přičemž v MS2 kapitola, jež v MS1 je nazvaná *Noční světla*, je rovněž bez nadpisu, ale to je zřejmě dlužno přičítat toliko onomu písařovu přehlédnutí.
- B) Čtvrté samizdatové vydání (1989) se obdobně shoduje s prvním vydáním tištěným (1990): toto tištěné vydání má 68 kapitol + úvodní a závěrečný text bez nadpisů, tedy celkem 70 textových částí, poslední samizdatové vydání má 70 kapitol + 3 texty bez nadpisů, jeden úvodní, dva závěrečné, tj. celkem 73 textových částí.

Jinak řečeno: autor se podvakerát, vždy v několikaletém období, zabýval textem *Medorka*, aby posléze tuto svou práci završil vydáním toho či onoho druhu.

1. Zhruba v rozmezí let 1981–1985 text vznikal a syntézou tohoto tvůrčího údobí jsou první a druhé samizdatové vydání, MS1 a MS2, 1985 a 1986. Vzhledem k tomu, že jde o první zveřejnění *Medorka*, lze považovat text v těchto vydáních za autorizovaný.

2. V letech 1986–1989, ale nejintenzivněji zřejmě počínaje rokem 1987, tj. po „expedičním“ vydání textu, o čemž ještě pár poznámek níže, pak autor text přepracovával, čehož výsledkem je posléze poslední samizdatové vydání knihy v r. 1989 (MS4) — a všechna další vydání pořizovaná regulérním tiskem. Ta se od sebe textově opět liší již jen nepatrně, byť edice z r. 2010, sice se skvostnými, vesměs dříve nepublikovanými ilustracemi Reisenauerovými, mystifikuje čtenáře sdělením, že jde o „anonymní

román“, tedy o jeho již nikoli anonymní reedici, což však neodpovídá skutečnosti, je to sdělení mylné: textově je toto poslední vydání *Medorka* téměř shodné s M1 a M2. Zde je již problém autorizovaného textu, resp. jeho finální redakce, složitější: vzhledem k minimálním textovým změnám ve vydáních *Medorka* v letech 1989–2010 by bylo možno uvažovat již o poslední samizdatové edici jako o definitivně autorizované textové verzi, ale sice drobné, leč přece jen vyskytující se autorovy zásahy do následujících tištěných vydání (např. v M3 kapitola původně se složitým názvem „Život odešel z povrchu světa / V Hrobě“, v němž ono „V Hrobě“ snad bylo původně míněno jako podtitul, se jmenuje již jen „V Hrobě“) nás nutí uvažovat o všech třech tištěných vydáních, tedy M1, M2, M3, jako o autorizovaných, přičemž vždy pozdější, tj. edice „poslední ruky“, ruší autorizaci předchozího.

(Anonymní, tj. bez udání autora, byla první tři samizdatová vydání, tedy MS1 z r. 1985, MS2 z r. 1986, MS3 z r. 1987, jen poslední samizdatové vydání z edice Pražská imaginace (1989) na titulním listě uvádí mj. též plné autorovo jméno: „Petr Placák // MEDOREK // (román) // Praha 1989“.)

Lze tedy konstatovat, že naposledy se autor textem *Medorka* zabýval při přípravě edice z r. 1990, kdy poslední samizdatové vydání ještě místy trochu zkrátil, ale dále se k němu již nevrátil, rozhodně nikoli ve smyslu jeho dalšího přepracování, tj. vytvoření další textové varianty. (A bohužel se ani příliš nezatežoval jeho prostými korekturami, o čemž svědčí několik evidentních překlepů, které přešly z M1 do M2 a odtud i do M3.)²

Jistěže by bylo velmi zajímavé podrobně zkoumat genezi textu z let 1981–1985, tj. doslova **zrod** *Medorka*, ale na tuto sondu by bylo třeba mnohem více místa. Tehdy se text postupně sceloval, jeho objem narůstal, autor jej pečlivě a opakovaně cizeloval, jednotlivé pasáže, resp. kapitoly *in statu nascendi* přepracovával, čehož výsledkem bylo jednak UM3, ale hlavně pak MS1 a MS2.

Závěrem tedy zde alespoň pár konstatací o vývoji textu *ve druhé polovině osmdesátých let*, tedy k rozdílům mezi jednotlivými samizdatovými edicemi:

Po vydání MS1 a MS2, tedy při přípravě na vydání MS3 (1987) autor text zřejmě hlavně *krátil, proškrtával*. Oproti 97 (102) kapitolám v MS1 a MS2 je jich již jen 79 (83) v MS3 a 70 (73) v MS4. Autor tedy nejvíce škrtal při přípravě MS3 a alespoň odhadem lze konstatovat, že i kvantum textu jako takové se značně zmenšilo. (Různé formáty

2 Nutno připustit, že z oněch přibližně třiceti tiskových chyb či překlepů, které se nacházejí v M1 (1990), jich byla valná většina eliminována v M2 (1997) a v M3 (2010), nicméně pár z nich má vskutku tuhý život, tak v M1 na s. 25 stojí „stovky pražskej občánků“, což je v M2 opraveno na „pražskejch“, ale v M3 na s. 41 je kupodivu opět: „pražskej“. Na s. 32 v M1 je „Stejnak je to všechno“, což přejímá i M2 a na s. 39 opraveno na „Stejnak“ až v M3. Na s. 94 v M1 je „k tomu, co nejedlo s nimi“, což (místo správného „nejelo“) je i v M2, s. 115, i v M3, s. 158. Na s. 115 v M1 je „s nádhernejma velikejma prdelama“, dtto v M2 na s. 139, dtto v M3 na s. 198. Tato setrvalost je ovšem matoucí: snad autor trvá na tvaru „prdelá“?! Toto jen namátkou, bohužel v M2 a v M3 se zase objevilo několik nových tiskových chyb. Je zřejmé, že přichází čas vskutku pečlivě připraveného nového vydání *Medorka*, a to s přihlédnutím k předchozím vydáním samizdatovým. Tak např. kapitola „Housky“ je od r. 1990 natolik zkrácena, že je tu poněkud porušena dějová souvislost. Po slovech „Dopíjel třetí pivo, když přišel Jáchym.“ je v M1, M2 a M3 vynecháno 78 slov, která ozřejmují, proč posléze „vrhli se na sebe“. Ta tam chybějí.

Reisenauerův „Portrét Medorka“ v závěru strojopisu UM2A

jednotlivých samizdatových edicí neumožňuje toto konkretizovat, texty těchto edicí nebyly nikdy digitalizovány.) Rozdíly mezi MS3 a MS4 jsou již menší, ale o to zajímavější je sledovat autorovu práci s textem při přípravě MS4. Příkladem budiž kapitola „V hostinci“. Ta se nachází v MS3 i v MS4 a obsahuje jakoby dramatický, divadelní text; zprvu jde o jaksi „typicky hospodský“ rozhovor Medora s Nestorem. Pro MS4 připojil autor k této kapitole závěr kapitoly následující („V ten čas si i ďábel přijde odpochynout“), kterou pak celou škrtl. V něm rozhovor pokračuje, byť tematicky se mění, stává se „intelektuálnějším“: Medor s Nestorem se v něm (dost kriticky) vyjadřují na adresu ruské klasické literatury, ale otřou se třeba i o Goetha a Karla Čapka. Zcela zmizel začátek kapitoly „V ten čas...“, kde sice scénou stále je hostinec a Medor je zde svědkem rozhovoru jakéhosi cizince s hostinským; užití reálie však scénu situují do doby před staletími. Šlo tedy o jeden z mnoha „časových průniků“, o směsici Medorkova snění s „krutou realitou“ osmdesátých let XX. století, jakých je v knize hodně, ale autor v r. 1987 zřejmě dospěl k názoru, že těchto „retardačních odskoků“ je přespříliš, a tak řadu z nich škrtl.

Zda tehdy autor udělal dobře, či nikoli, nebudeme zde soudit. V každém případě je nám k dispozici materiál, jenž umožňuje takovéto i jiné posuny v textu *Medorka* vysledovat zcela detailně.

Na závěr zde opisujeme jednu pasáž z UM1, část pozdější kapitoly „O Duchu svatém...“, kterou však autor z této kapitoly již v UM2 vyškrtl. V UM1 jde o textový blok začínající slovy „Bylo krásné počasí. Bloudil ulicemi [...] scházelo, zabručel...“. Zkarakterizování v této pasáži jsou pisatel těchto řádků a jeho sestra Helena:

[...] No to víš, že si dám ještě pivo. Měla bych na tebe takovou prosbu. Hm, to jsem si moč myslet. Nemusíš, jestli nechceš. No tak povídej. My malujem, víš, jestli bys nám nešel pomoci. Ježíšmarja, dyť to jsem nikdy nedělal. To nic není, já ti to ukážu. // Byl [tu] už Martin, ten šílenec přes mapy. Hned se k němu vrhnul, bušil mu do zad a křičel — ha pardé, ha pardé! Po tom pivu se necítil moc jistě na nohách a Martin z něj vyrazil poslední sílu, která mu zbývala. Helena mu mezitím vrazila do ruky velikou štětku s kbelíkem a postavila ho ke stěně. Ten šílený kolohnát zatím již vylez na štafle, mohutnými tahy štětky brázdil celý strop a zuřivě vykřikoval pochodové písně, chvíli německy a chvíli rusky. Díval se na něj s otevřenou pusou. Jeho oči za brýlemi těkaly po stropě s rychlostí blesku, z místa na místo, z bodu na bod, od hrbolu k hrbolu, počítal, rozměřoval, mhouřil oči, vrstevnice, silnice, řeky, jezera, lesy, rezaté vousy se mu ježily vzrušením. Každou chvíli balancoval jen na dvouh nohách a pořád to vypadalo, že se musí co nevidět zřítit. Rozhlížel se, kam by mohl tak uskočit, ale nebylo kam. Snažil se aspoň očima zmírňovat ty jeho strašlivé prohřešky proti rovnováze. Co tady stojíš jak tvrdý í, drkla do něj Helena, to musíš tu štětku takhle namočit a takhle s ní jezdit po zdi. Zakýval hlavou, že rozumí. Nezmohl se na odpor. Namočil štětku, a jak ji mokrou chtěl dopravit na zeď, celý proud vápna mu z ní zcrčel na kalhoty. Tedy ty seš opravdu nemožnej, sundej je a běž radši do kuchyně. Byl rád, že se dostal z jeho nejbližší blízkosti. Ted' se mu již přeci jen trochu líp dýchalo. Chvíli se snažil seškra-bávat z podlahy skvrny od barvy, ale za chvíli řekl Heleně, že už musí bohužel jít. Dyť ty kalhoty ještě neuschly, řekla mu. To je dobrý, víš, já hrozně pospíchám. A nechceš aspoň uvařit kafe? Ne ne, až příště, fakt. A... Ne ne, pšš pšš, to je dobrý a ahoj, řekl tiše, aby se M. neprobral ze svého mudrování na štaflích, a rychle vypálil pryč. To je blázen, kroutila hlavou Helena. Oddych si, nechtěl tomu ani věřit, že je ve zdraví venku. Jeden větší blázen než druhý, kroutil hlavou. Šel do Drinopolu a dal si panáka.

Paříž — Praha
srpen 2023

UM1, asi 1982–1984

[Město se pomalu probouzel...]
 [Máme jít na kádrový vole...]
 [Byl nemocný a do fabriky...]
 [slyšet hukl těžkých strojů...]
 [Do školy chodil vždycky rád...]
 [Bylo krásné počasí. Bloudil ulicemi...]
 [Malý Medorek seděl na posteli...]
 [scházelo, zabručel...] /navazuje na „Bylo krásné počasí“/
 [Osm a půl hodiny. Každý den...]
 [Odešel tedy do šatny...]
 [Odešel jsi teda do šatny...]
 [Prošel kolem Sv. Ducha...]
 [střílet, rozumíš!...]
 [Ano, neřkám — člověk není prase...]
 [Před čtrnácti dny si pro něj přijeli...]
 Všechno je v pořádku — nikdo nic neví
 [kojotů a volat pro smilování boží...]
 [Příští den si piloval v práci plechovou...]
 [Za čtrnáct dní si pro tebe...]
Špatná hra Na scéně Sen o odporných tvorech
Netlučte prosím, proč?
Nejde to pochopit
Jediná radost / U piva
Zapít radost
 bloudění městem — Havlíček, různé domy, setkání s Jáchymem
 atd.
 SÍDLIŠTĚ [Autobus se pomalu šinul vzhůru...]
 Nepovídka
 Snad vzít pušku
 Pozor, Medorek jde
 [Doma byly neustále nějaké hádky...]
 [Toto byl tedy jeho domov...]
 [Do té doby s ním dělníci v práci...]
 [Dostal se do takového stavu...]
Strašlivá věc roboti ve světle božím, lidé prasata
 Podobnoství o novém věku
 [A tak je pořád, furt dokola...]
Město čeká [Hleděl za stále menším vlakem...]
 [Mistr byl z něj nešťastnej...]
 Člověk věčně fantazíruje Život s kurvou
 [Ten den už nepracoval...]
 DVA CIZINCI / PODIVNÍ CIZINCI / ŠAKALOVÉ / VLCI
 [V zapadlé uličce...]
 [Tak Medor viděl svou buldočí hlavou...]
 [Za podnik tam šla ta tlustá svině Kareninová...]
 o týden později
 [Dveře se otevřely podruhé...]
 [Pan Salát byl člověk ve své podstatě velice hodný...]
brigáda
Kdo se štourá v hovnech, sám smrdí
Všichni pro jistotu vjednom
Je zima a vlci opět klapou hladovými zubama
Tam ten už odešel
Vzteklé psí účtování

UM2A, UM2B, asi 1984
/UM 2A s rkp. opravami od Pavla Reisenauera/

[Město se pomalu probouzel...]
 Ó, vy dívky, na co to čekáte
 Lidstvo jako vagón Podobnoství o jeřábu / Tupý buvol
 Medorek, nový soudruh
 [Byl nemocný...]
 [Autobus byl tak nacpaný...]
 Kádrové oddělení
 V horách
 Kde přestává samota začíná se trh
 Stále titíž lidé ale doba stokrát horší
 ROZHOVOR O DUCHU SVATÉM / CO JE MOŽNÉ A CO NE
 Zuřivost a flegmatismus
Nadosmrti jako skopec vedle krávy [Osm a půl hodiny
 každé den...]
 NEVDĚČNÉ DÍTĚ
 Věčné město
 Mladý pán
Velká voda
 Člověk má nadosmrti naděláno
 Při práci
 Mluvit klidně a nekřičet zpoceným, křečovitým hlasem
 Jen klid
 Proč se s tím nesmířit
 Šeol
 Viditelná chapadla / Tajemní, snaživí Živé zdi
 Všední panoptikum
 Všechno je v pořádku — nikdo nic neví
 Jak někomu rozbít hubu
 Pod celým městem jdou chodby a zlost je veliká
Na chodbě
 Podobnoství o tom, který se má rád
 Jak se dělá hra
 Zoufalá představa
 Závěr
 Nejde to pochopit
 Opravdová radost
Po zápase / Rozhovor po zápase u piva
 V Hrobě
 Noční světla
 Sídliště
 Nepovídka
 Dva světy
 Děti
 Co s tebe bude, děťátko?
 Naše děti nás jednou zabijou
 Čekání
V noci to pak přichází ve dne smrt a v noci utrpení
 Snad vzít pušku
 Pozor, Medorek jde
 [Do té doby s ním dělníci...]
Strašlivá věc roboti ve světle božím, lidé prasata
 [Mistr byl z něj nešťastnej...]
Když je klid, tak víc
 Hej, ty český prase!

UM3, asi 1984–1985
/s rkp. opravami od Martina Machovce/

[Chvíli bylo slyšet houkání...]
 Sen o nebi [1]
 Ó, vy dívky, na co to čekáte [2]
 Podobnoství o jeřábu v zahradě /1/ [3]
 Medorek, nový soudruh [4]
 Projdeš-li bránou [5]
 V továrně [6]
 Podobnoství o jeřábu v zahradě /2/ [7]
 Kádrové oddělení [8]
 V horách [9]
 Domy [10]
Pochod bolševika [11]
 Rozbít hubu za pravdu [12]
 U kamen [13]
Na břehu zelených jezer [14]
 Příjemné peklo [15]
 Vše existovalo jen chvíli [16]
 Stále tytíž lidé ale doba stokrát horší [17]
 O Duchu svatém / co je možný a co ne [18]
 Zuřivost a flegmatismus [19]
 Osm a půl hodiny, každý den, rok co rok, nadosmrti [20]
 Skopec vedle krávy [21]
 Očarovaná prasata [22]
 Markétka — prasnice rodu [23]
 Bůh na nebi [24]
 V jednom pytli [25]
 Nevděčné dítě [26]
Velká voda (E. Bondymu) [27]
 Člověk má nadosmrti naděláno [28]
 Při práci [29]
 Mladý pán [30]
Klub sebevrahů jen klid [31]
 Proč se s tím nesmířit [32]
 Šeol [33]
 Chapadla [34]
 Všední panoptikum [35]
 Nikdo nic nepoznal [36]
 Jak někomu rozbít hubu [37]
 Pod celým městem jdou chodby a zlost je veliká [38]
 Několik zásad [39]
 Na chodbě [40]
 Jak se dělá hra [41]
To chce pořádný chlapy [42]
 Zoufalá představa [43]
 Závěr [44]
 Nejde to pochopit [45]
 V chrámu [46]
 Opravdová radost [47]
 Po zápase [48]
 ŽIVOT ODEŠEL S-POVRCHU SVĚTA / V Hrobě [49]
 Noční světla [50]
 Sídliště [51]
 Matka rodu [52]
 Nepovídka [53]

OBČAS NĚCO DOJDE
NEZAPOMEŇ SI SVAČINU!

Eu angelion!

EPILOG ZÁVĚR DOVĚTEK

Ještě pár slov na závěr

[Jsi rytíř na křížové výpravě...]

V Hrobě

ZAČÁTEK

Heydrichova křížovatka

Ivo Karadžić

[Seděl za ponkem...]

POSUDKOVÁ KOMISE

BOHEMKA

[Blížilo se půl šesté ráno...]

[něco měli...?]

II. [Šel pěšky do centra...]

Dokončené básně

SEN O NEBI

[Jsi rytíř na křížové výpravě...]

[...uslyšel nějaké vzdálené hlasy...]

[a takovej Čapek...]

[Lidi chtěj ale asi jenom jedno...]

[Tak udeř do slaměného panáčka na řetěze...]

Podobenství o novém věku

obraz

Život s kurvou / člověk věčně fantazíruje

[Ten den už nepracoval...]

Pavoučí samička

v hostinci

Když i Černý odejde ~~*Když ďábel nás opustí*~~

Komise

[Příští den přišel ráno na dílnu...]

o týden později

pan Gozop

boj o literaturu

Brigáda

Kdo se štourá v hovnech, sám smrdí

[Celá dílna měla na něj pavku...]

Neděle nové doby

Netvor podvraták ~~*děsivá příhoda*~~

Proroci a svatí

všichni pro jistotu v jednom

Je zima a vlci opět klapou hladovými zubama / nemocný

má také dva stíny

Tam ten už odešel

Hvězdy na nebi A tak si nezapomeň svačinu /1/

Vzteklé psi účtování

Občas něco dojde

a tak si nezapomeň svačinu /2/

Medorův sen o dívce

Medorův sen o nebi

Eu angelion!

[Když autobus zastavil na konečné...]

DOVĚTEK

Ještě pár slov na závěr

[Jsi rytíř na křížové výpravě...]

Dva světy [54]

Děti [55]

Co z tebe bude, děťátko? [56]

Naše děti nás jednou zabijou [57]

Čekání [58]

V noci to pak přichází [59]

Lidi chtěj ale asi jenom jedno [60]

Snad vzít pušku [61]

Pozor, Medorek jde [62]

[Do té doby s ním dělníci...]

Ve sprchách [63]

ŽIDLE [64]

Další věc [65]

Strašlivá věc — roboti ve světle božím [66]

Když děvčata sní [67]

Podobenství o novém věku [68]

Konečně zas ohňostroj tisíce barev a divokého větru [69]

SVOBODNÉ MOŘE [70]

PILOVÁNÍ [71]

PRÁCE NAD ŽIVOTEM — NEJTĚŽŠÍ HŘÍCH [72]

Život s kurvou (Člověk věčně fantazíruje) [73]

V klubu [74]

Pavoučí samička [75]

V hostinci [76]

Když i černý odejde [77]

Komise [78]

O týden později [79]

Paní Alblová [80]

Pan Gozop [81]

Svinské kostry [82]

Boj o literaturu [83]

Brigáda [84]

Kdo se štourá v hovnech, sám smrdí [85]

Kolomazí natřené duše [86]

Neděle nové doby [87]

Netvor podvraták [88]

Proroci a svatí [89]

Všichni pro jistotu v jednom [90]

Je zima a vlci opět klapou zubama [91]

Přišel se rozloučit [92]

Vzteklé psi účtování [93]

Občas něco dojde [94]

Hvězdy na nebi [95]

A tak si nezapomeň svačinu [96]

Medorův sen [97]

Sen o nebi [98]

[Spal tvrdě až do chvíle...]

Eu angelion! [99]

[Když autobus zastavil...]

DOVĚTEK [100]

Tvůj život [101]

Ještě na závěr... [102]

[Jsi rytíř na křížové výpravě...]

/kratší a delší varianta/

Epilog [A Medorkův až přijde podzim!...] [103]

OBSAH

MS1, MS2, 1985, 1986

[Chvíli bylo slyšet houkání...]
 Medorek, nový soudruh [1]
 Projdeš-li branou [2]
 V továrně [3]
 Kádrové oddělení [4]
 V horách [5]
 Domy [6]
 Pochod bolševika [7]
 Rozbít hubu za pravdu [8]
 U kamen [9]
 Na břehu zelených jezer [10]
 Příjemné peklo [11]
 Vše existovalo jenom chvíli [12]
 Stále tíží lidé ale doba stokrát horší [13]
 O Duchu svatém (co je možné a co ne) [14]
 Zuřivost a flegmatismus [15]
 Osm a půl hodiny, každý den, rok co rok, nadosmrti [16]
 Skopec vedle krávy [17]
 Očarovaná prasata [18]
 Markétka — prasnice rodu [19]
 Bůh na nebi [20]
 V jednom pytli [21]
 Nevděčné dítě [22]
 Velká voda (E. Bondymu) [23]
 Člověk má nadosmrti naděláno [24]
 Mladý pán [25]
 Klub sebevrahů [26]
 Proč se s tím nesmířit [27]
 Šeol [28]
 Chapadla [29]
 Všední panoptikum [30]
 Nikdo nic nepoznal [31]
 Jak někomu rozbít hubu [32]
 Pod celým městem jdou chodby a zlost je veliká [33]
 Několik zásad [34]
 [V autě mu říkali...]
 Na chodbě [35]
 Jak se dělá hra [36]
 Zoufalá představa [37]
 Jak nízký je život [38]
 Na Bídě [39]
 Závěr [40]
 Nejde to pochopit [41]
 V chrámu [42]
 Opravdová radost [43]
 Po zápase [44]
 ŽIVOT ODEŠEL S-POVRCHU SVĚTA / V Hrobě [45]
 Noční světla /1986 — bez titulu/ [46]
 Housky [47]
 Sídliště [48]
 Matka rodu [49]
 Nepovídka [50]
 Dva světy [51]
 Děti [52]
 Co z tebe bude, děťátko? [53]

MS3, 1987 /s autorovými rkp. opravami/

[Chvíli bylo slyšet houkání...]
 Medorek, nový soudruh [1]
 Projdeš-li branou [2]
 V továrně [3]
 Kádrové oddělení [4]
 V horách [5]
 Domy [6]
 Pochod bolševika [7]
 U kamen [8]
 Na břehu zelených jezer [9]
 Příjemné peklo [10]
 Vše existovalo jenom chvíli [11]
 Stále tíží lidé, ale doba stokrát horší [12]
 O Duchu svatém (co je možné a co ne) /rkp. opravy/ [13]
 Zuřivost a flegmatismus [14]
 Osm a půl hodiny, každý den, rok co rok, nadosmrti [15]
 Medorek jako skopec vedle krávy [16]
 Očarovaná prasata [17]
 Markétka — prasnice rodu [19]
 Bůh na nebi [19]
 Přízraky již vědí, ale nám živoucím nic neřeknou [20]
 Velká voda (E. Bondymu) [21]
 Člověk má nadosmrti naděláno /rkp. opravy/ [22]
 Klub sebevrahů [23]
 Sni a usmívej se, už jen pár dní [24]
 Šeol [25]
 Chapadla /rkp. opravy/ [26]
~~Všední panoptikum~~ Jedeme, pánové [27]
 Jak někomu rozbít hubu /zařazeno za Už se může..., škrtnuto/ [28]
 Pod celým městem jdou chodby a zlost je veliká /dtto, škrtnuto/ [29]
 Už se může dít cokoliv /dále dvě předchozí kap., škrtnuty/ [30]
 [V autě mu říkali...]
 Na chodbě [31]
 Jak se dělá hra [32]
 Zoufalá představa [33]
 závěr [34]
 Ach, ta vůně [35]
 V chrámu /rkp. opravy/ [36]
 Opravdová radost [37]
 Po zápase [38]
 ŽIVOT ODEŠEL Z-POVRCHU SVĚTA / V Hrobě [39]
 Housky [40]
 Sídliště [41]
 Matka rodu [42]
 Děti [43]
 Co z tebe bude, děťátko? [44]

MS4, 1989

[Chvíli bylo slyšet houkání...]
 Medorek, nový soudruh [1]
 Projdeš-li branou [2]
 V továrně [3]
 Kádrové oddělení [4]
 V horách [5]
 Domy [6]
 Pochod bolševika [7]
 U kamen [8]
 Na břehu zelených jezer [9]
 Příjemné peklo [10]
 Vše existovalo jenom chvíli [11]
 Stále tíží lidé, ale doba stokrát horší [12]
 O Duchu svatém (co je možné a co ne) [13]
 Zuřivost a flegmatismus [14]
 Osm a půl hodiny, každý den, rok co rok, nadosmrti [15]
 Medorek jako skopec vedle krávy [16]
 Očarovaná prasata [17]
 Markétka — prasnice rodu [18]
 Bůh na nebi [19]
 Přízraky již vědí, ale nám živoucím nic neřeknou [20]
 Velká voda (E. Bondymu) [21]
 Člověk má nadosmrti naděláno [22]
 Klub sebevrahů [23]
 Sni a usmívej se, už jen pár dní [24]
 Šeol [25]
 Chapadla [26]
 Jedeme, pánové [27]
 Už se může dít cokoliv [28]
 Na chodbě [29]
 Jak se dělá hra [30]
 Zoufalá představa [31]
 Závěr [32]
 Ach, ta vůně [33]
 V chrámu [34]
 Opravdová radost [35]
 Po zápase [36]
 ŽIVOT ODEŠEL Z-POVRCHU SVĚTA / V Hrobě [37]
 Housky [38]
 Sídliště [39]
 Matka rodu [40]
 Děti [41]
 Co z tebe bude, děťátko? [42]

Naše děti nás jednou zabijou [54]
 Čekání [55]
 V noci to pak přichází [56]
 Snad vzít pušku [57]
 Pozor, Medorek jde [58]
 Není sám [59]
 Ve sprchách [60]
 Židle [61]
 Další věc [62]
 Strašlivá věc — roboti ve světle božím [63]
 Když děvčata sní [64]
 Podobenství o novém věku [65]
 Konečně zas ohňostroj tisíce barev a divokého větru [66]

Svobodné moře [67]
 Pilování [68]
 Práce nad životem — nejtěžší hřích [69]
 Život s kurvou (člověk věčně fantazíruje) [70]
 V klubu [71]
 Pavoučí samička [72]
 V hostinci [73]
 Když i černý odejde [74]

Konečně na cestě! [75]
 Komise [76]
 [Ráno příštího dne přišel na dílnu...]
 O týden později [77]
 Paní Alblová [78]
 Pan Gozop [79]
 Svinské kostry [80]
 Boj o literaturu [81]
 Brigáda [82]
 Kdo se štourá v hovnech, sám smrdí [83]

Kolomazí natřené duše [84]
 Neděle nové doby [85]
 Netvor podvraták [86]
 Proroci a svatí [87]
 Všichni pro jistotu v jednom [88]
 Je zima a vlci opět klapou zubama [89]
 Přišel se rozloučit [90]
 Vzteklé psí účtování [91]
 Občas něco dojde [92]
 Hvězdy na nebi [93]
 A tak si nezapomeň svačinu [94]
 Medorův sen [95]
 Sen o nebi [96]
 Eu angelion! [97]
 [A najednou, jako kdyby...]
 [Jsi rytíř na křížové výpravě...]
 OBSAH /1986 — chybí/

Naše děti nás jednou zabijou [45]
 Čekání /rkp. opravy/ [45]
 V noci to pak přichází /rkp. opravy/ [47]
 Snad vzít pušku [48]

Ve sprchách /rkp. opravy/ [49]
 Židle /rkp. opravy a připojeno k předchozí kap./ [50]

Když děvčata sní /část škrtnuta a připojeno k předch. kap./ [51]
 Podobenství o novém věku [52]
 Konečně zas ohňostroj barev a divokého větru
 /rkp. opravy/ [53]

~~Svobodné moře~~ Pán vody [54]
 I to blbé pilování /titul a část textu škrtnuty/ [55]
 Práce nad životem — nejtěžší hřích /škrtnuto/ [56]
 Život s kurvou (Medorek věčně fantazíruje) /škrtnuto/ [57]
 V klubu [58]
 Pavoučí samička [59]
 V hostinci /vložen strojop. list s novým zakončením textu/ [60]
~~Když i černý:~~ V ten čas si i ďábel přijde odpočinout /většina
 škrtnuta, zbytek připojen k předchozí kapitole/ [61]
 Konečně na cestě! [62]
 Komise [63]

O týden později [64]
 Paní Alblová [65]
 Pan Gozop /rkp. opravy/ [66]
 Svinské kostry [67]
 Boj o literaturu [68]
 Fabrika a lidé v ní /rkp na vloženém listu/ [[69]]
 Pokušení Medora /rkp. opraveno na Medorovo pokušení/ [70]
 Kdo se štourá v hovnech, sám smrdí /škrtnuto/ [71]
 Kolomazí natřené duše [72]

Proroci a svatí [73]

Je zima a vlci opět klapou zubama [74]

Život je poesie, krásná, divoká a srandovní [75]

Hvězdy na nebi [76]
 A tak si nezapomeň svačinu [77]
 Medorův sen [78]
 Sen o nebi [79]
 Eu angelion! [80] /de facto [79]/
 [Najednou, jako kdyby...]
 [Jsi rytíř na křížové výpravě...]
 OBSAH

Naše děti nás jednou zabijou [43]
 Čekání [44]
 V noci to pak přichází [45]
 Snad vzít pušku [46]

Ve sprchách [47]

Podobenství o novém věku [48]
 Konečně zas ohňostroj barev a divokého větru [49]

Pán vody [50]

V klubu [51]
 Pavoučí samička [52]
 V hostinci [53]

Konečně na cestě! [54]
 Komise [55]

O týden později [56]
 Paní Alblová [57]
 Pan Gozop [58]
 Svinské kostry [59]
 Boj o literaturu [60]

Pokušení Medora [61]

Kolomazí natřené duše [62]

Proroci a svatí [63]

Je zima a vlci opět klapou zubama [64]

Život je poezie, krásná, divoká a srandovní [65]

Hvězdy na nebi [66]
 A tak si nezapomeň svačinu [67]
 Medorův sen [68]
 Sen o nebi [69]
 Eu angelion! [70]
 [Najednou, jako kdyby...]
 [Jsi rytíř na křížové výpravě...]
 OBSAH

M1, 1990

[Chvíli bylo slyšet houkání...]
 Medorek, nový soudruh [1]
 Projdeš-li branou [2]
 V továrně [3]
 Kádrové oddělení [4]
 V horách [5]
 Domy [6]
 Pochod bolševika [7]
 U kamen [8]
 Na břehu zelených jezer [9]
 Příjemné peklo [10]
 Vše existovalo jenom chvíli [11]
 Stále titíž lidé, ale doba stokrát horší [12]
 O Duchu svatém co je možné a co ne [13]
 Zuřivost a flegmatismus [14]
 Osm a půl hodiny, každý den, rok co rok, nadosmrť [15]
 Medorek jako skopec [16]
 Očarovaná prasata [17]
 Markétka — prasnice rodu [18]
 Přízraky již vědí, ale nám živoucím nic neřeknou [19]
 Velká voda [20]
 Člověk má nadosmrť naděláno [21]
 Klub sebevrahů [22]
 Sni a usmívej se, už jen pár dní [23]
 Šeol [24]
 Chapadla [25]
 Už se může díť cokoli [26]
 Na chodbě [27]
 Jak se dělá hra [28]
 Zoufalá představa [29]
 Závěr [30]
 Ach, ta vůně [31]
 V chrámu [1]
 Opravdová radost [32]
 Až po smrti [33]
 Život odešel z povrchu světa / V Hrobě [34]
 Housky [35]
 Sídliště [36]
 Matka rodu [37]
 Děti [38]
 Co z tebe bude, děťátko? [39]
 Naše děti nás jednou zabijou [40]
 Čekání [41]
 V noci to pak přichází [42]
 Snad vzít pušku [43]
 Ve sprchách [44]
 Podobenství o novém věku [45]
 Konečně zas ohňostroj barev a divokého větru [46]
 Pán vody [47]
 I to blbé pilování [48]
 Pavoučí samička [49]
 V hostinci [50]
 Konečně na cestě [51]
 Komise [52]
 O týden později [53]

M2, 1997

[Chvíli bylo slyšet houkání...]
 Medorek, nový soudruh
 Projdeš-li branou
 V továrně
 Kádrové oddělení
 V horách
 Domy
 Pochod bolševika
 U kamen
 Na břehu zelených jezer
 Příjemné peklo
 Vše existovalo jenom chvíli
 Stále titíž lidé, ale doba stokrát horší
 O Duchu svatém co je možné a co ne
 Zuřivost a flegmatismus
 Osm a půl hodiny, každý den, rok co rok, nadosmrť
 Medorek jako skopec
 Očarovaná prasata
 Markétka — prasnice rodu
 Přízraky již vědí, ale nám živoucím nic neřeknou
 Velká voda
 Člověk má nadosmrť naděláno
 Klub sebevrahů
 Sni a usmívej se, už jen pár dní
 Šeol
 Chapadla
 Už se může díť cokoli
 Na chodbě
 Jak se dělá hra
 Zoufalá představa
 Závěr
 Ach, ta vůně
 V chrámu
 Opravdová radost
 Až po smrti
 Život odešel z povrchu světa / V Hrobě
 Housky
 Sídliště
 Matka rodu
 Děti
 Co z tebe bude, děťátko?
 Naše děti nás jednou zabijou
 Čekání
 V noci to pak přichází
 Snad vzít pušku
 Ve sprchách
 Podobenství o novém věku
 Konečně zas ohňostroj barev a divokého větru
 Pán vody
 I to blbé pilování
 Pavoučí samička
 V hostinci
 Konečně na cestě
 Komise
 O týden později

M3, 2010

[Chvíli bylo slyšet houkání...]
 Medorek, nový soudruh
 Projdeš-li branou
 V továrně
 Kádrové oddělení
 V horách
 Domy
 Pochod bolševika
 U kamen
 Na břehu zelených jezer
 Příjemné peklo
 Vše existovalo jenom chvíli
 Stále titíž lidé, ale doba stokrát horší
 O Duchu svatém (co je možné a co ne)
 Zuřivost a flegmatismus
 Osm a půl hodiny, každý den, rok co rok, nadosmrť
 Medorek jako skopec
 Očarovaná prasata
 Markétka — prasnice rodu
 Přízraky již vědí, ale nám živoucím nic neřeknou
 Velká voda
 Člověk má nadosmrť naděláno
 Klub sebevrahů
 Sni a usmívej se, už jen pár dní
 Šeol
 Chapadla
 Už se může díť cokoliv
 Na chodbě
 Jak se dělá hra
 Zoufalá představa
 Závěr
 Ach, ta vůně
 V chrámu
 Opravdová radost
 Až po smrti
 Život odešel z povrchu světa / V Hrobě
 Housky
 Sídliště
 Matka rodu
 Děti
 Co z tebe bude, děťátko?
 Naše děti nás jednou zabijou
 Čekání
 V noci to pak přichází
 Snad vzít pušku
 Ve sprchách
 Podobenství o novém věku
 Konečně zas ohňostroj barev a divokého větru
 Pán vody
 I to blbé pilování
 Pavoučí samička
 V hostinci
 Konečně na cestě
 Komise
 O týden později

Paní Alblová [54]
 Pan Gozop [55]
 Svinské kostry [56]
 Boj o literaturu [57]
 Medorovo pokušení [58]
 Fabrika a lidé v ní [59]
 Kolomazí natřené duše [60]
 Proroci a svatí [61]
 Je zima a vlci opět klapou zubama [62]
 Život je poezie, krásná, divoká a srandovní [63]
 Hvězdy na nebi [64]
 A tak si nezapomeň svačinu [65]
 Medorův sen [66]
 Sen o nebi [67]
 Eu angelion! [68]
 [Jsi rytíř na křížové výpravě...]

Paní Alblová
 Pan Gozop
 Svinské kostry
 Boj o literaturu
 Medorovo pokušení
 Fabrika a lidé v ní
 Kolomazí natřené duše
 Proroci a svatí
 Je zima a vlci opět klapou zubama
 Život je poezie, krásná, divoká a srandovní
 Hvězdy na nebi
 A tak si nezapomeň svačinu
 Medorův sen
 Sen o nebi
 Eu angelion!
 [Jsi rytíř na křížové výpravě...]

Paní Alblová
 Pan Gozop
 Svinské kostry
 Boj o literaturu
 Medorovo pokušení
 Fabrika a lidé v ní
 Kolomazí natřené duše
 Proroci a svatí
 Je zima a vlci opět klapou zubama
 Život je poezie, krásná, divoká a srandovní
 Hvězdy na nebi
 A tak si nezapomeň svačinu
 Medorův sen
 Sen o nebi
 Eu angelion!
 [Jsi rytíř na křížové výpravě...]